

Střídání předložek **У, В** a prepozic **У-, В-**

У používáme pro únik shromaždění několika souhlásek složitých pro výslovnost:

1. Mezi souhláskami: *Наим учитель; Десь у **х**лібах кричав перепел.*
3. Na začátku věty před souhláskou: ***У** присмерку літають ластівки так низько; **У**війшли до хати; **У** лісі стояв гамір, пахло квітами.*
4. Nezávislé na koncovce předchozího slova před dalšími **В** a **Ф**, a také před spojením souhlásek **ЛЪВ, СВ, ТВ, ХВ**: *Сидимо у вагоні; Не спитавши броду, не сунься у **в**оду; Велике значення у **ф**ормуванні характеру має самовиховання; Одягнена у **х**вою, шумить дрімуча тайга.*
10. Po pauze, kterou označujeme čárkou, středníkem, dvojtečkou, pomlčkou, závorkou a tečkami před souhláskou: *Стоїть на видноколі мати – у неї вчись; Це було ...у Києві; До мене зайшла товаришка, учителька із сусіднього села.*

В používáme pro únik shromaždění několika samohlásek:

1. Mezi samohláskami: *У нього **о** в **о**чах засвітилась вірада; Була в **О**десі; Прочитала в **о**голошенні.*
3. Na začátku věty před samohláskou: ***В** очах його світилася надія; **В** Антарктиді працюють наукові експедиції.*
4. Po samohlásce před většinou souhlásek (kromě *в, ф, льв, св, хв* a podobně): *Пішла в садок вишневий; Люди врозкид розляглися в **т**раві.*

У – В se nestřídají:

1. Ve slovech, která se používá jen s **В** nebo jen s **У**: *вдача, вклад, вправа, вступ (slova удача, уклад, управа, уступ mají jiný význam); взаємини, влада, власний, властивість, вплив; увага, узбережжя, указ,*

умова, усталення, установа, уява.

2. V osobních jmenech a v cizích slovech: *Вдовенко, Врубель, Владивосток; Угорщина, Удовиченко, Урал; увертюра, ультиматум, утопія.*

Střídání I – Ї

I používáme pro únik shromaždění několika souhlásek složitých pro výslovnost:

1. Po souhlásce nebo pauze kterou označujeme tečkou, čárkou, středníkem, dvojtečkou, tečkami před slovy s počáteční souhláskou: *Нема вже тієї хатини. I я в сивині, як у сні; Вірю в пам'ять i серце людське.*

2. Na začátku věty: *I долом геть собі село понад водою простяглось; I приковують до себе очі, i ваблять у свою далечінь імлісту.*

Ї používáme pro únik shromaždění souhlásek:

1. Mezi samohláskami: *У садку співали Ольга й Андрій; Оце й уся врода; Квітли вишні й одцвітали.*

2. Po samohlásce před souhláskou: *Навчає баєчка великого й малого; На траві й квітках, росинки, шелестіння й гомін гілки, щебетання й пісня пташки.*

I – Ї se nestřídají:

1. Při porovnání: *Дні і ночі; Батьки і діти; Війна і мир.*

2. Před slovem, které začíná na й, є, ї, ю, я: *Ольга і Йосип - друзі.*

3. Po pauze: *Щось такеє бачить око, і серце жде чогось.*